

ACC. N:R. M. 7137 : 1-50.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Jönsson
Härad: Luggude Adress: Marum, Hovsbo
Socken: Väsby Berättat av: Densamme
Uppteckningsår: 1941. Född år 1861 i Väsby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tjälbiografi. (forts. fr. 7106.)

Forts. M. 7221.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

No 7137: 1.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Emil Fönsson

Härad: Luggude

Adress: Hornsborg

Socken: Wäsby

Berättat av: J. S.

Uppteckningsår: 1941.

Född år 1861 i Wäsby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör min egen biografi. (Forts. fr. föreg.)
 Han hette Tor Larsson Lenander. Hade förut varit
 rit-skräddare, men blivit gift med en rik bond-
 dotter på Skånska slätten. Han gav sig att stu-
 dera till präst, men blev (efter egenuttag) kugg-
 ad på några ord latin, vid examen. Emellan
 terminerna ställde han till med privat-skola.
 Jag slutade att gå i skola innan Olsson flyttade
 från Wäsby, men jag saknade vår gamla Löttervall
 som bland annat även lär oss läsa botanik, och om
 sommaren, när insamlat blommor, uppvisade han
 dem och omtalade deras namn, och ännu kan män-
 ga latin-namn sitta kvar i minnet, från den

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Tiden: När jag var 11, 12, 13, 14 år, även under tiden jag gick i skolan, legde bönderna mig att göra deras uppleörder i sermanstjänsten. Jag skulle således gå och läsa för prästen. Vi hade en pastor, som var från Men och hette Olof S. Sandahl. Han var "liten på jorden, men stor i orden", betydligt under tre alnar lång, men troligen över tre alnar rundt om magen. Således en ovanligt tjock människas. När han ute och gick så hade han alltid en mycket lång fläckt rock ("konjur", smålpriskarock) och stora rundkrullig och bredskuggig hatt. Han kom ofta in i skolan och då skulle vi ju alla resa oss upp i bänkarne och buja oss. Men aldrig har jag hört någon som haft sådana

Skriv endast på denna sida!

de) stövlar som de sågs mycket fint konstuga var upp, så skulle ändå las i stora prästgård i pastorn endast av köstugan utanför, så en halv antalet v m orilt-länga vägen m vintern. Vi fick kulle komma nästa pålysa i kyrkan, att gå i kyrkan, och tom möjligt varje veckor fingo vi gå i äste pastorn medde skulle bli läsning.

lösa bänkar liksom i skolan, men inga bord.
Så a sju personer på varje. Firman pastorn
kom och om morgnarna (han bodde på övre vaning
en) så var det ett rätt bullersamt lewne i salen,
Pojkar brottades och vätte bänkar, eller brukade
Wikkboarne kasta sten på oss Wäsley boar. De
gingo numligen förbi en grushunke med vitt var
kert grus vid Anders Tåls i Hustofta. Av detta grus
fylde i fickorna, med ärt- och lönstora stena.
Flickorna voro placerade längst bakom gossarne,
och Wikkboossarne framom flickorna, men bak-
om Wäsley gossarne. Således kunde Wikkboossarne
kasta framåt på oss som sutte der framme. Så
den främste bänken satt jag och pojkar från Wäs-
ley och bredvid mig den "vägelige" Ludvig Larsson
från Tornarna. Han hade N. 4 i byn, så han
fick lägsta nummer. Prästen satte oss efter

ACC. N:R. M. 7137:5.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

nummer i kyrkbooken. När så lammet rätt ofta blev alldeles för stort, då pastorn ej var närvarande, brukade den gamle snälle kyrkoherden Palm komma och öppna dörren och stilltätigande stå och titta in på oss. Men vid sådana tillfällen gjorde nämnde Ludvig Larsson "lång näsa" genom att sätta ena handen framför den andra och spärra ut fingrarna. Den gamle prästen drog sakta igen dörren och lammet fortfor. När så Vikboarne "lärtat" oss med gressstenar och nötskal, så blev tyyst när pastorn dumdrade med hastiga steg ner för trappan. Nu blev hans knarrande stövlar överröstade av smäll på smäll av krossade nötskal och små gressstenar. Genast blev han blossande vred och rätt

Skriv endast på denna sida!